

patto andeks annaks, kui teised temma, isse tehtud, hädda ja willetsusse läbbi saaksid parandud.

Kes on norest põlwest sadif
Sõnakuulmatta ja jodif,
Sellel' pat ei anna mahti,
Et ta jomast peäseks lahti:
Maggusamaks lähhäs wiin,
Sureks haigus, wallo, piin,
Keelwad tööd ja teggo tehha,
Rööm on otsas, paljas hädda! —
Se, kes wõttab napso heast,
Paistab wälja teiste seast:
Minna külmas finnine,
Sojas tulli-punnane!

Juntide kiusamisest.

Saksamaal, keiser Fridriko wallitusese ajal, uppusid, ühhel päwal, kolm Winiliina noortmeest ühhe sure süggawa tiiki, nödra jä läbbi, ärra; agga legi ei näinud nende surma, waid ollid äkliste kaddanud. Pea pärrast sedda tõusis jut rahwa seas, et Judid neid olle ärra tapnud. Nende uppunud noordemeeeste wannemad ja sugulasfed tõstsid suurt kärä ja koebasid kohtuse, et Judid sedda olle teinud. Müüd

wõeti mõnned Judid finni ja pinati ratta peäl ni kawa, kui wallo pärrast ennast süalluseks tunnistasid, et nende rahwas sedda teinud. Selle peäle said kolm sadda Juuti ellawalt ärrapõlletud.

Kewwade, kui jä sullas, leiti need kolm surmekahha tiigist, kes nödra jä peäle ollid läinud liugo lastma, kelle jalge külges weel liusad finni ollid. Kohhus ja arstid watasid nende ihhud läbbi; agga ei leitud seal mingisuggust armi, mis wäggise surma olleks tähbendanud. Kohhus näggi nüüd kül, et Judid ilmasüta ollid pinatud ja surmatud; agga wägga bilja! Jutide kiusajad ja wassetunnistajad langesid jälle kohto alla; agga ei sanud mitte ärrapõlletud, mis nemmad kül ollid teninud, sest et nemmad kurbast süddamest Judarahwast kiusasid, ja isse ollid ommeti kattoligi riisti ussu innimesesed.

Nenda arwawad mitto ja mitto ristiinnimest Jummalale melehead teggewad, kui nemmad teise usso innimesesi sawad waewada; agga süddame tunnistus ütleb: „Kui temma ommas süddames kiusamise peäle agga mõtleb ja alles isseenne-sega arro peab, kuidas ja mil wiisil se parrem ja tullusam olleks, isseennast õigeks panes, se